

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

**privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către
Parlamentul European și Consiliu - Posibilități de reformare a sistemului european
comun de azil și de îmbunătățire a căilor legale de migrație
COM(2016) 197**

În temeiul prevederilor art. 67 și ale art. 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 160 - 185 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. – Luând în considerare opinia nr. 4 c-19/597 adoptată de Comisia pentru afaceri europene, în ședința din 9 iunie 2016, Camera Deputaților:

1. Reține că în anul 2015 au fost înregistrate 1,83 milioane de treceri neregulamentare ale frontierelor externe ale Uniunii Europene, de 6 ori mai mult decât în 2014 și de 17 ori mai mult decât în 2013 și că aproximativ 1,25 milioane de persoane au solicitat azil în statele membre ale Uniunii Europene în același an.
2. Reamintește că în Uniunea Europeană s-a generalizat convingerea că fluxul masiv al migrației neregulamentare amenință însăși existența Uniunii și că sunt necesare acțiuni proporționale pentru asigurarea unei politici europene de azil și migrație funcționale; în acest context, consideră că deficiențele de funcționare ale actualului sistem european de azil nu pot fi imputate Regulamentului Dublin.
3. Împărtășește aprecierea Comisiei Europene că un sistem de azil funcțional trebuie să se sprijine pe principiile responsabilității și solidarității, dar semnalează că aceste principii sunt interpretate în mod diferit de către instituțiile Uniunii și de către statele membre; subliniază că a susținut în toate opiniile sale prioritatea principiului solidarității, dar în întreaga sa dimensiune și nu limitat la câteva aspecte utile unei anumite argumentații; de asemenea, reamintește că a susținut în repetate ocazii că principiul responsabilității ar trebui, în primul rând, să se manifeste prin acțiuni destinate apărării dreptului la viață și securității, inclusiv printr-o mai bună protecție a frontierelor externe ale Uniunii și prin măsuri pentru salvarea vieții imigranților care încearcă traversarea Mării Mediterane.

4. Reține că doar 5 dintre cele 28 de state membre, respectiv Germania, Suedia, Austria, Franța și Italia au primit 75% din totalul primelor cereri de azil, dar subliniază că această situație are drept primă cauză opțiunea făcută de solicitanții de azil coroborată cu deficiențele apărute în aplicarea legislației în vigoare de către statele din prima linie și de către statele primitoare, facilitând astfel alegerea preferențială a țării de azil (*asylum shopping*).

5. De aceea, în legătură cu obiectivul general precizat în Comunicare și în dezacord cu Comisia Europeană, consideră că atribuirea unei „responsabilități disproporționate” doar câtorva state membre nu a fost generată de modul în care a fost conceput sistemul de azil, ci de implementarea sa necorespunzătoare, de situația excepțională - constând într-o rată de creștere galopantă a numărului imigranților -, precum și de anumite lacune în gestionarea situației de către unele state membre.

6. Salută faptul că aplicarea Acordului UE-Turcia a determinat reducerea cu 95% a intrărilor imigranților neregulamentari în Grecia și susține continuarea implementării acestui acord; constată, în același timp, așa cum a avertizat în opinia sa privind acordul, că ruta de traversare a Mării Mediterane s-a reactivat; își exprimă dezamăgirea pentru rezultatele încă nesatisfăcătoare ale operațiunii NAVFOR MED Sophia; deplânge repetarea tragediilor din Marea Mediterană și încurajează adoptarea unor măsuri ferme pentru demantelarea rețelelor de crimă organizată care nu manifestă niciun fel de rețineră în a amplifica și a acutiza fenomenul pierderii de vieți pe mare.

7. Reamintește că România are o contribuție substanțială la efortul comun în plan european de gestionare a migrației neregulamentare, participând inclusiv la operațiunile de salvare de vieți din Marea Mediterană și numărându-se, totodată, printre statele membre care acordă un ajutor consistent Greciei, pentru implementarea acordului Uniunii Europene cu Turcia.

8. Reamintește că sistemul Dublin nu este un mecanism de redistribuire a imigranților și că orice eventuală propunere de redistribuire trebuie să ia în considerație specificul și capacitatea statelor membre.

9. Consideră că principiile instituite de Regulamentul Dublin cu privire la stabilirea statului membru responsabil trebuie menținute fără a interfera cu mecanismul de relocare intra-UE, care ar trebui abordat separat; reiterează opțiunea, susținută și în opiniile sale anterioare, că relocarea atât internă, cât și externă trebuie să fie bazată pe voluntariat în ambele sensuri: atât cu privire la participarea statului, cât și cu privire la acordul persoanei beneficiare, aceasta fiind cea mai bună metodă pentru a evita deplasările secundare.

10. Reamintește că implementarea celor două decizii de relocare internă adoptate la nivel Uniunii Europene în anul 2015 a evidențiat limitele clare ale unei soluții de redistribuire a imigranților pe baze de cote obligatorii; în acest context, dorește să sublinieze atitudinea principială și solidară a României care a avansat printre cele mai mari oferte de relocare din Italia și Grecia, însă semnalează că procesul continuă să fie extrem de lent, din motive independente de voința statelor membre de a se implica în procesul de relocare.

11. Își exprimă insatisfacția față de cele două variante propuse de Comisie, întrucât acestea conduc către un sistem de distribuție între toate statele membre, în contextul ineficienței demonstrate a sistemului permanent de alocare a solicitanților de azil propus în septembrie 2015, evidențiată în cazul Austriei și Suediei care, confruntate cu un aflus masiv de imigranți, au solicitat și au primit aprobarea Comisiei Europene de a li se suspenda obligațiile.

12. Reamintește că a emis un aviz motivat față de propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de înstituire a unui mecanism de transfer în situații de criză – pentru COM(2015) 450 și că a prezentat numeroase argumente împotriva acestui mecanism, în opinia sa, pe aceeași temă, din 6 octombrie 2015.

13. Respinge aprecierea Comisiei Europene că ar fi necesar „un sistem mai echitabil, în măsură să le ofere resortisanților țărilor terțe care au nevoie de protecție sau care pot contribui la dezvoltarea economică a UE, posibilități de a intra pe teritoriul acesteia în mod ordonat și sigur”; semnaleză că un astfel de sistem există deja, datele statistice atestând aceasta și că este contra-productiv pentru Uniune să își asume deficiențe inexistente într-o perioadă în care forțele politice anti-europene câștigă teren în state membre cu democrații consolidate, tocmai cu discursuri privind deficiențele Uniunii și cu discursuri anti-imigrație.

14. Contestă evaluarea Comisiei Europene că „dacă toate statele membre ar aplica mai eficient și mai strict normele existente și dacă s-ar lua măsuri suplimentare de prevenire a deplasărilor secundare, este foarte probabil ca sistemul actual să rămână în continuare nesustenabil în fața presiunii continue a migrației”; dimpotrivă, consideră că actualul sistem poate funcționa într-un cadru juridic completat cu sporirea rolului Biroul European de Sprijin pentru Azil, cu sporirea responsabilității solicitanților de azil înșiși, precum și cu suplimentarea componentelor administrative, logistice și operaționale puse la dispoziția statelor membre din prima linie, prin efortul comun al tuturor celorlalte state membre și al instituțiilor Uniunii.

15. Apreciază că Regulamentul Dublin III nu este inadecvat la situația actuală a migrației, precum încearcă să acrediteze Comisia Europeană; astfel, acest regulament conține deja diferite clauze discreționare care permit statelor membre să examineze o cerere de protecție internațională, chiar dacă această examinare nu este responsabilitatea lor, conține două proceduri specifice pe baza cărora statele membre pot apela la un alt stat membru pentru a procesa o cerere de protecție internațională, conține prevederi pentru aplicarea principiului unității familiei, prevederi care asigură dreptul la un interviu personal și dreptul de a rămâne în statul membru, pe perioada apelului privind decizia de acordare a protecției internaționale; de asemenea, noul sistem nu modifică obligația statului membru, care este primul punct de intrare, de a înregistra toți migranții și de a-i returna pe cei care nu sunt eligibili pentru protecție internațională.

16. Admite, totuși, că sistemul Dublin ar trebui reformat pentru a oferi un cadru simplificat, rapid și eficient de procesare a cererilor de azil într-un singur stat responsabil; susține, în același timp, asumarea unor obiective mai ambițioase în materie de convergență în politica de azil.

17. Constată că mecanismele ilegale prin care fluxul masiv neregulamentar de migranți a putut fi organizat nu au fost încă identificate și gestionate la nivelul așteptărilor cetățenilor Uniunii Europene, deși este esențial atunci când se pune problema „lecțiilor învățate”; reamintește că în opiniile sale pe tema migrației s-a insistat asupra necesității de identificare a cauzei reale a situației create, pentru a se putea determina cu precizie soluția necesară.

18. Salută intenția Comisiei Europene de a consolida normele care reglementează obligația solicitanților de a coopera cu autoritățile și de a le raporta acestora informațiile pe care le dețin; reamintește că a susținut în opiniile sale anterioare ca în timpul procesului de înregistrare imigranții să coopereze deplin cu autoritățile europene sau ale statului gazdă, inclusiv prin dezvăluirea organizării rețelelor de recrutori, călăuze, traficanți etc. și a încurajat instituțiile europene și autoritățile naționale relevante să acționeze în acest sens.

19. Împărtășește îngrijorarea Comisiei Europene că „acordarea statutului de protecție internațională în statele membre a condus aproape întotdeauna, în practică, la stabilirea permanentă în UE, deși scopul său inițial și primar era acela de a acorda protecție numai atâta vreme cât persista riscul de persecuție sau de vătămări grave”, dar observă că nu se propun măsuri concrete și ferme susceptibile să rezolve această stare de fapt.

20. Salută intenția Comisiei Europene de a clarifica diferența dintre statutul de refugiat și statutul conferit de protecția subsidiară, precum și drepturile asociate acestora și intenția de a se verifica cu mai multă regularitate oportunitatea retragerii acestui statut.

21. Salută intenția Comisiei Europene de a aplica sancțiuni eficace, disuasive și proporționale pentru deplasările secundare neregulate, dar semnalează că este important să fie stabilite criterii corecte și viabile care să măsoare gradul de pericol social al unor asemenea fapte; consideră că în cazul solicitanților de protecție internațională, care în mod vădit caută să evite monitorizarea autorităților cu scopul de a se asocia unor rețele de crimă organizată sau terorism, ar trebui ca cererea de azil să fie analizată în procedură accelerată, cu posibilitatea menținerii în detenție a solicitantului pe toată durata procedurii; consideră că pedepsele pentru fapta de asociere cu organizații de crimă organizată sau terorism ar trebui suplimentate prin încadrarea lor ca circumstanțe agravante.

22. Salută abordarea Comisiei Europene de a plasa răspunderea și asupra solicitanților de protecție internațională și își exprimă speranța că sistemul de sancțiuni precizat pentru situațiile în care solicitantul nu a depus cererea în cel mai scurt timp posibil, deși a avut posibilitatea să facă acest lucru, sau nu rămâne în statul membru responsabil, va fi elaborat și aplicat în mod riguros; crede, totuși, că, deși aparent severă, măsura reluării de la început a perioadei de 5 ani la finalul căreia beneficiarii de protecție internațională vor fi eligibili pentru statutul de rezident pe termen lung, de fiecare dată când persoana în cauză părăsește fără autorizație teritoriul statului membru care i-a acordat protecție, este în realitate indulgentă și recomandă anularea acestui drept la cea de-a doua încălcare a obligațiilor respective.

23. Atrage atenția asupra faptului că, în tot mai multe cazuri, părinții pun viața copiilor lor în pericol prin expunerea acestora la călătorii periculoase pe rute ilegale de migrație; pentru descurajarea acestei practici recomandă Comisiei Europene să aibă în vedere încheierea unor acorduri cu statele de origine ale imigranților care să permită aplicarea rapidă a procedurii de stabilire a statutului de refugiat, returnarea în regim de urgență a celor cărora nu li se acordă acest statut și aplicarea cu celeritate a legislației relevante, imediat după revenirea în statul de origine; în cazul minorilor neînsoțiți, apreciază că ar trebui depuse eforturi suplimentare pentru descurajarea unor fapte care pun în pericol viața acestor copii și contravin normelor care reglementează drepturile copilului.

24. Salută abordarea Comisiei Europene ca pentru solicitanții în cazul cărora există un risc ridicat de sustragere să fie luate măsuri specifice, inclusiv utilizarea unor proceduri accelerate de examinare, iar persoanele care au fugit sau care intenționează să fugă să fie repartizate obligatoriu în anumite locuri în statul membru sau să fie reținute dacă se consideră necesar.

25. Având în vedere că pe durata judecării solicitanții de azil nu pot fi returnați recomandă eliminarea caracterului suspensiv al căilor de atac împotriva deciziilor de returnare.

26. Salută intenția Comisiei Europene de a lărgi domeniul de aplicare a sistemului Eurodac în scopul de a utiliza sistemul în lupta împotriva migrației neregulate; își exprimă speranța că această acțiune va contribui, în primul rând, la accelerarea identificării migranților, la o mai bună evaluare a riscului de sustragere și la eficacitatea și rapiditatea procedurilor de returnare.

27. Salută abordarea Comisiei Europene potrivit căreia nu doar Uniunea Europeană, ci și comunitatea internațională ar trebui să-și asume responsabilitatea în materie de protecție și reamintește că a susținut aceasta în opiniile sale privind Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: O agendă europeană privind migrația - COM(2015) 240 și Comunicarea comună către Parlamentul European și Consiliu – Identificarea de soluții la criza refugiaților din Europa: rolul acțiunii externe a UE – JOIN(2015)40, adoptate la data de 23 iunie 2015, respectiv 6 octombrie 2015.

28. Menținând argumentele prezentate în opinia sa privind Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind Stadiul de realizare a acțiunilor prioritare din cadrul Agendei europene privind migrația, COM(2016) 85, că politica Uniunii față de țările terțe cu o rată scăzută de returnare, care manifestă reticențe pentru încheierea acordurilor de readmisie cu Uniunea Europeană ar trebui supuse acțiunii diplomatice a Uniunii, care să includă pachete de stimulente, inclusiv acordarea de preferințe comerciale, dar ar trebui să pregătească și mijloace de presiune adecvate, își manifestă surprinderea față de lipsa de fermitate reflectată de intenția Comisiei Europene „...de a încerca o cooperare mai strânsă cu țările partenere care au interese comune și sunt dispuse să negocieze angajamente reciproce cu UE și cu statele sale membre, în special în ceea ce privește cooperarea în materie de readmisie”.

29. Consideră că nicio politică europeană comună în materie de azil și refugiați nu poate avea succes până când gestionarea frontierelor Uniunii Europene nu va atinge un nivel calitativ corespunzător și până când numărul de imigranți nu se va reduce cel puțin la cifrele anterioare anului 2013.

30. Observă că proporția imigranților neregulamentari, originari din state ai căror resortisanți nu primesc de regulă protecție internațională este în creștere și consideră că acest fapt ar trebui să sporească intensitatea acțiunilor de consolidare a sistemului de verificare a cererilor de azil și de returnare; având în vedere numărul mare al populației care trăiește în state sau teritorii nesigure din cauza slabei administrări, avertizează asupra probabilității ca numărul celor care vor încerca să solicite azil să devină imposibil de gestionat; de aceea recomandă Comisiei Europene să se concentreze pe viteza de procesare a cererilor de azil de acest tip și să creeze un mecanism simplu de verificare a motivelor indicate de solicitanți și de returnare.

31. În legătură cu transformarea actualului Birou european de sprijin pentru azil într-o veritabilă agenție a Uniunii Europene pentru azil, susține propunerea de a se dezvolta în continuare rolul și mandatul Biroului, inclusiv prin acordarea dreptului de a interveni, chiar și din proprie inițiativă, pentru a sprijini statele membre care nu au luat măsurile corective necesare sau care se confruntă cu situații de urgență, după modelul Agenției europene pentru paza de frontieră și de coastă; consideră totuși că luarea deciziilor de azil ar trebui să rămână de resortul exclusiv al statelor membre; reamintește că și în opinia sa privind Agenția europeană pentru paza de frontieră și de coastă a recomandat acceptarea partajării și exercitării în comun a unor elemente ale suveranității, evident cu limitele impuse de art. 4 (2) TUE, legate de respectarea de către Uniune a funcțiilor esențiale ale statului și, în special, a celor care au ca obiect asigurarea integrității sale teritoriale și securității naționale.

32. Agreează opinia Comisiei Europene că sunt necesare mai multe canale legale pentru a le permite persoanelor care au nevoie de protecție internațională să ajungă în Uniunea Europeană într-o manieră ordonată, structurată, sigură și demnă și consideră că este necesară revenirea, cât mai curând, la abordarea tradițională a Uniunii Europene, de încurajare a imigrației legale și de descurajare a imigrației neregulamentare.

33. Împărtășește aprecierea Comisiei Europene că ar trebui să ne îmbunătățim capacitatea de a atrage competențele și talentele de care vom avea nevoie în viitor și de a valorifica avantajele migrației, asigurând integrarea și participarea reală în societatea gazdă atât a refugiaților, cât și a migranților legali, dar semnalează că există totuși limite fizice, de resurse, precum și limite politice în ce privește numărul de imigranți care pot fi incluși în programe de integrare în statele membre; în legătură cu favorizarea „competențelor și talentelor” invită Comisia Europeană să evalueze limitele în care se poate aborda acest concept.

34. În legătură cu obiectivul de atragere în Europa a lucrătorilor cu înaltă calificare, printr-un sistem mai eficient al cărții albastre, atrage atenția că s-au propus recent, măsuri cu caracter protecționist al pieței muncii din Uniunea Europeană, prin crearea unor obstacole suplimentare prestării de servicii de către firme care detașează lucrători în alte state membre; subliniază că acea propunere a Comisiei Europene a întâmpinat opoziția parlamentelor naționale din 11 state membre, fiind declanșată procedura cartonașului galben pentru nerespectarea subsidiarității, cu 22 de voturi; solicită Comisiei Europene să nu favorizeze acordarea unor facilități deosebite lucrătorilor din state terțe pe piața muncii din Uniunea Europeană, superioare în raport cu facilitățile prevăzute în legislația europeană pentru lucrătorii care sunt cetățeni ai Uniunii; solicită Comisiei Europene ca studiul privind eventualitatea unui mecanism la nivelul Uniunii Europene, care să vizeze îmbunătățirea transparenței și facilitarea stabilirii legăturilor între potențialii migranți și angajatori, să includă un capitol asupra necesarului de forță de muncă pentru fiecare stat membru, pe domenii specifice, care nu poate fi acoperit cu lucrători care au cetățenie europeană, precum și precizări privind demersurile recente ale Comisiei Europene de a asigura necesarul de forță de muncă prin mobilitatea lucrătorilor în cadrul pieței interne; își exprimă încrederea că acest studiu se va baza pe metode științifice, care depășesc nivelul empiric al consultării publice.

Această hotărâre* a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 22 iunie 2016, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

**PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR**

Florin IORDACHE

București, 22 iunie 2016

Nr. 61.